

Ἀποδοχὴ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ (Μωυσῆς Μοναχὸς, Ἁγιορείτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μὴ φοβόμαστε τὴν καθυστέρηση τοῦ θαύματος γιὰ μας. Μπορεῖ νὰ εἶναι καλύτερα ἔτσι. Σίγουρα ὁ Θεὸς γνωρίζει τὴν κατάστασή μας πολὺ καλύτερα ἀπὸ ἐμᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι καὶ γιὰ μας καὶ τὰ θαύματα εἶναι γιὰ μας, ἀλλὰ ἡ παρουσία του καὶ ἡ ἐπέμβαση του δὲν εἶναι προσχεδιασμένα ἀπὸ ἐμᾶς. Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας γίνεται πολλὲς φορές μὲ πολλοὺς καὶ διάφορους τρόπους καὶ ὄχι μὲ μία ἐκκωφαντικὴ καὶ φαντασμαγορικὴ φανέρωση. Μία ἀνείπωτη ἐσωτερικὴ εἰρήνη, μία ἔκτακτη καὶ συγκινητικὴ κατάνυξη, μία βαθιὰ αἴσθηση ἀμαρτωλότητος καὶ συγχωρητικότητος τί ἄλλο εἶναι παρὰ σημεῖο τῆς γαληνιαίας παρουσίας τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας;

Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἀπλῶς παροχέας τῆς ὑγείας, τῆς μακροζωίας, τῆς εὐζωίας, ἀκόμη καὶ τῆς ἐπίγειας ἀθανασίας, ἀλλὰ ὁ δοτήρας τῶν οὐρανίων δωρεῶν καὶ χαρίτων καὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἀθάνατης ψυχῆς μας. Εἶναι ἓνα μεγάλο μυστικό, ποὺ κρύβεται στὸ βάθος τῆς ὀρθόδοξης πνευματικῆς ζωῆς, νὰ ζεῖ ὁ πιστὸς τὴ γλυκύτητα, τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν εἰρήνη τῆς αἰωνίας ζωῆς στὰ βάθη τῆς ψυχῆς του παρὰ τὶς πολλὲς ἐξωτερικὲς ἀντιξοότητες.

Εἶναι ἀνάγκη μεγάλη ν' ἀφυπνισθοῦμε ἀμέσως ὅλοι καὶ νὰ θέσουμε ἄλλες προτεραιότητες στὴ ζωὴ μας. Να ζητοῦμε, κατὰ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καὶ μετὰ θὰ προστεθοῦν καὶ ὅλα τ' ἄλλα. Ὅσοι δὲν ἔχουμε σωματικὲς σοβαρὲς παθήσεις μπορεῖ νὰ ἔχουμε σοβαρότερες πνευματικὲς:

πνευματική άναπηρία, ψυχική τύφλωση, καρδιακή άναισθησία και λοιπά.

Θέλουμε να έχουμε ένα Θεό εύκολο, υπάκουο, πρόθυμο σε δώρα, του χεριού μας, για να περνάμε καλά, εύτυχισμένα και τότε μόνο να τον εύχαριστούμε και να τον δοξάζουμε. Δεν του επιτρέπουμε να μας δοκιμάζει παιδαγωγικά, να μας νουθετεί άυστηρά, να μας προλαμβάνει από σφάλματα. Θέλουμε τη ζωή μας στα χέρια μας, να την κάνουμε έμεϊς ό,τι θέλουμε. Όταν τα πράγματα μας έρχονται βολικά, τότε λέμε πόσο καλός είναι ο Θεός, όταν κάποτε άνατρέπονται, όχι μόνο τα βάζουμε μαζί Του, αλλά ούτε θέλουμε σχέση διόλου με Αυτόν. Τον θεωρούμε σκληρό, φοβερό, άυστηρό και άδυσώπητο.

Ό Θεός μας σε καμία βυζαντινή εικόνα δεν χαμογελά· σε κοιτά κατάματα, όλο είλικρίνεια, όλο συμπάθεια. Δίχως ίχνος οίκτου, έκδικήσεως, άπειλής, τρόμου, φόβου και κατατρεγμού. Έχουμε έναν έκπληκτικό, μοναδικό, υπέροχο Θεό, που μας ξαφνιάζει, που μας έκπλήσσει, που μας συγκινεί, που μας ταρακουνά και συγκλονίζει μεταμορφωτικά. Ας τον άφήσουμε να μας μιλήσει και να μας πεί ό,τι θέλει Αυτός και όχι ό,τι θέλουμε ν' άκούσουμε έμεϊς.

* * *

Μόνο αν καταφέρει ο άνθρωπος ν' άποδεχθεί τὸ θέλημα του Θεού μέσα του, μόνο τότε θ' άπελευθερωθεί από μύριους λογισμούς, που τον καταπονούν και τον κουράζουν. Δεν είναι εύκολη, θα πρέπει να πούμε, ή άποδοχή του θείου θελήματος, ένίστε φαντάζει άκατανόητη, κυρίως για τους άταπείνωτους ανθρώπους.

Άν με τη βοήθεια του Θεού ο πιστός δεν επιτρέψει στον έαυτό του να λυγίσει, ν' άπογοητευθεί, ν' άπομονωθεί και να μελαγχολήσει, τότε μπορεί να ζήσει μία χαρισματική κατάσταση πλούσιας άγιοπνευματικής χάριτος. Ταπεινωμένος από τον πόνο να βιώσει τη μεγάλη χαρά της παρουσίας του Θεού στη ζωή του και ότι ο μοναδικός σκοπός της ζωής δεν είναι ή καλοπέραση, ή ύγεία και ή μακροζωία, αλλά ο ούσιαστικός σύνδεσμος μαζί Του, ή έν Χριστώ ζωή.

Πηγή: agiazoni.gr